

свѣти Българско-то царство повече отъ всичкы-ты царове, што бѣли прѣди него; сгради мона-стыре и гы украси съ злато, съ бисеры и съ бесцѣнны камъне, и надари съ много дарове вси свя-тыи и Божии црѣквы; и имъ даде чистѣ слобо-дѣ. И всичкый свѣщенническый чинъ: владыци, свѣщенници и диаконы награди съ голѣмѣ почетъ, нъ най-много ся-прослави съ това, че съ горящо желание поднови патриаршество-то на Българско-то царство.

Слѣдъ това и два-та царя повели войскы-ты си и навлѣзли въ Латинско-то царство, та опусто-шили много мѣста и обыколили Цариградъ. Нъ Ла-тине-ти гы отблъснѣли, заштото имъ дошла по-мошь отъ Европѣ. Два-та съѣзника, ако и да неможили да призематъ Цариградъ, нъ поне завла-дѣли по-голѣмѣ-тѣ часть отъ Латинско-то царство. Казвать, че царъ Іасенъ ся-показалъ въ тѣхъ войнѣ малко недѣятеленъ, заштото усѣшталъ, че, като ся-приземе Цариградъ, ште ся-намѣстятъ тамъ Гръ-ци-ти, които никога не сѣ бѣли вѣрни на Бълга-ре-ты. Слѣдъ това Българе-ти ся-помирили съ Латине-ты.

Между това маджарскый краль Бела, подбу-тнѣтъ отъ папа Григорина IX, вдигнѣлъ-ся възъ Българе-ты, нъ Иванъ Іасенъ юнашкы го отблъ-снѣлъ и го пропѣдилъ въ Маджарско (1238 г.). Оттогава Българиа останѣла на мира. А царъ И-ванъ Іасенъ ся-поминѣлъ въ 1241 год.

Такъво бѣло царуваніе-то на Ивана Іасена II. Той урядилъ и распространилъ дръжавѣ-тѣ си; прѣ-махнѣлъ съвсѣмъ папско-то влияние въ Българіѣ